

22 de febrer: La Càtedra de sant Pere, apòstol

Text de l'Evangelí (Mt 16,13-19): En aquell temps, Jesús va arribar a la regió de Cesarea de Felip, i preguntava als seus deixebles: «Qui diu la gent que és el Fill de l'home?». Ells respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista; d'altres, Elies; d'altres, Jeremies o algun dels profetes». Ell els pregunta: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Simó Pere li respongué: «Tu ets el Messies, el Fill del Déu viu».

Llavors Jesús li va dir: «Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho han revelat els homes, sinó el meu Pare del cel! I jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església, i les forces del reialme de la mort no la podran dominar. Et donaré les claus del Regne del cel; tot allò que lliguis a la terra quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra quedarà deslligat al cel».

«Jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem la Càtedra de sant Pere. Des del segle IV, amb aquesta celebració es vol destacar el fet que —com un do de Jesucrist per a nosaltres— l'edifici de la seva Església recolza sobre el Príncep dels Apòstols, qui gaudeix d'un ajut diví peculiar per a tal missió. Així ho manifestà el Senyor a Cesarea de Felip: «Jo et dic que tu ets Pere, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església» (Mt 16,18). En efecte, «és escollit només Pere per a ser anteposat a la vocació de totes les nacions, a tots els Apòstols i a tots els Pares de l'Església» (Sant Lleó el Gran).

Des del seu inici, l'Església s'ha beneficiat del ministeri petrí de manera que sant

Pere i els seus successors han presidit la caritat, han estat font d'unitat i, molt especialment, han tingut la missió de confirmar en la veritat els seus germans.

Jesús, un cop ressuscitat, confirmà aquesta missió a Simó Pere. Ell, que profundament penedit ja havia plorat la seva triple negació davant Jesús, ara fa una triple manifestació d'amor: «Senyor, vós ho sabeu tot, vós sabeu que us estimo» (Jn 21,17). Aleshores, l'Apòstol veié amb consol com Jesucrist no es va desdir d'ell i, per tres vegades, el confirmà en el ministeri que abans li havia estat anunciat: «Pastura les meves ovelles» (Jn 21,16.17).

Aquesta potestat no és per mèrit propi, com tampoc ho fou la declaració de fe de Simó a Cesarea: «Això no t'ho han revelat els homes, sinó el meu Pare del cel!» (Mt 16,17). Sí, es tracta d'una autoritat amb potestat suprema rebuda per a servir. És per això que el Romà Pontífex, quan signa els seus escrits, ho fa amb el següent títol honorífic: *Servus servorum Dei*.

Es tracta, per tant, d'un poder per a servir la causa de la unitat fonamentada sobre la veritat. Fem el propòsit de pregar per al Successor de Pere, de prestar un atent obsequi a les seves paraules i d'agrair a Déu aquest gran regal.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Estem amb el Papa, perquè estant amb ell, romanem amb Déu» (Sant Tomàs More)
- «Pere, per a tots els temps, ha de ser el custodi de la comunió amb Crist. La responsabilitat de Pere consisteix a garantir la comunió amb el Crist amb la caritat del Crist, tot guiant la realització d'aquesta caritat en la vida diària» (Benet XVI)
- «Quan sant Pere confessa que Jesús és el Crist, el Fill de Déu viu, Jesús li declara que aquesta revelació no li ha vingut 'de la carn i la sang, sinó del Pare del cel' (Mt 16,17). La fe és un do de Déu, una virtut sobrenatural infosa per Ell (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 153)